

ust. 1 lit. f) tego rozporządzenia, z uwagi na to, że Izba Odwoławcza nieprawidłowo nie wzięła pod uwagę zaświadczenia wystawionego przez dyrektora zarządzającego skarżącej; naruszenie art. 74 ust. 2 tego rozporządzenia i zasady 22 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji nr 2868/95⁽¹⁾, z uwagi na to, że dopuszczalne jest przedstawienie nowych dowodów na etapie postępowania odwoławczego w sprawie sprzeciwu i dowody te powinny być wzięte pod uwagę przy ocenie rzeczywistego charakteru używania znaku wskazanego w sprzeciwie; naruszenie prawa skarżącej do bycia wysłuchaną, z uwagi na to, że Izba Odwoławcza powinna była wziąć pod uwagę dowody używania przedstawione po upływie terminu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 z dnia 13 grudnia 1995 r. wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1995 L 303, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 czerwca 2008 r. — Lemans przeciwko OHIM — Stephen Turner (ICON)

(Sprawa T-218/08)

(2008/C 197/57)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lemans Corporation (Janesville, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Cover, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Stephen Turner (Luddington, Zjednoczone Królestwo)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 28 marca 2008 r. w sprawie R 589/2007-2;
- stwierdzenie, że sprzeciw powinien zostać odrzucony oraz że zgłoszony znak towarowy może zostać zarejestrowany; i
- obciążenie drugiej strony w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą kosztami postępowania, obejmującymi koszty poniesione w związku z postępowaniami odwoławczymi przed Izłą Odwoławczą i Sądem Pierwszej Instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „ICON” dla towarów i usług z klas 9, 18 i 25 — zgłoszenie nr 2 197 366

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Druga strona w postępowaniu przed Izłą Odwoławczą

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny krajowy znak towarowy „IKON” dla towarów z klasy 9 — rejestracja w Zjednoczonym Królestwie nr 2 243 676

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Odrzucenie zgłoszenia w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Izba Odwoławcza popełniła błąd w ustaleniach, stwierdzając, że druga strona postępowania przysługiwała legitymacja do wniesienia sprzeciwu.

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2008 r. — Impala przeciwko Komisji

(Sprawa T-229/08)

(2008/C 197/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, stowarzyszenie międzynarodowe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Crosby, J. Golding, Solicitors, i I. Wekstein, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 3 października 2007 r. w sprawie nr COMP/M.3333-Sony/BMG uznającej koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia EOG stosownie do art. 8 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 4064/89⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na mocy decyzji C(2004) 2815 z dnia 19 lipca 2004 r. Komisja uznała za zgodną ze wspólnym rynkiem koncentrację, dzięki której Bertelsmann AG i Sony Corporation of America nabyły wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwem joint venture Sony BMG łączącym prowadzoną przez nie działalność w zakresie nagrań muzycznych (Sprawa nr COMP/M.3333-Sony/BMG). W wyroku z dnia 13 lipca 2006 r. Sąd Pierwszej Instancji stwierdził nieważność decyzji Komisji⁽¹⁾. Po wspomnianym stwierdzeniu nieważności decyzji Komisji sprawa została ponownie zgłoszona Komisji, która zbadała koncentrację na nowo w świetle bieżących warunków rynkowych i w zaskarżonej decyzji C(2007) 4507 z dnia 3 października 2007 r. Komisja zezwoliła na koncentrację, uznając ją za zgodną ze wspólnym rynkiem i funkcjonowaniem porozumienia EOG.

Skarżąca, która jest międzynarodowym stowarzyszeniem reprezentującym niezależnych producentów muzycznych będących konkurentami uczestników koncentracji, wnosi o stwierdzenie nieważności tej decyzji. Skarżąca twierdzi, że Komisja, zezwalając na koncentrację, popełniła oczywisty błąd w ocenie lub zastosowała w nieprawidłowy sposób przepisy z zakresu zbiorowej pozycji dominującej lub naruszyła art. 253 WE, ponieważ:

- nie przeprowadziła prawidłowego badania i nie oceniła należyte istnienia, wzmocnienia lub powstania zbiorowej pozycji dominującej na rynku nagrań muzycznych wykorzystujących nośniki fizyczne i na rynku nagrań muzycznych w formatach cyfrowych;
- nie przeprowadziła prospektywnego badania kwestii, czy koncentracja może lub nie doprowadzić do wzmocnienia lub powstania zbiorowej pozycji dominującej na rynku nagrań muzycznych wykorzystujących nośniki fizyczne lub na rynku nagrań muzycznych w formatach cyfrowych oraz nie przedstawiła powodów lub wystarczających powodów, z jakich zrezygnowała z przeprowadzenia prospektywnego badania;
- nie przeprowadziła odpowiedniego badania co do możliwego wpływu koncentracji na wybory konsumenckie lub na różnorodność kulturową lub nie przeprowadziła prospektywnego badania tej kwestii; i
- wreszcie, nie stwierdziła, że koncentracja doprowadziła do wzmocnienia lub powstania zbiorowej pozycji dominującej na rynku nagrań muzycznych wykorzystujących nośniki fizyczne i na rynku nagrań muzycznych w formatach cyfrowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 4064/89 z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (Dz.U. 1989 L 395, str. 1, sprostowanie Dz.U. 1990 L 257, s. 13).

⁽²⁾ Wyrok w sprawie T-464/04 Impala przeciwko Komisji, Zb.Orz. s. II-2289, wyrok wydany w postępowaniu odwoławczym w sprawie C-413/06 P Bertelsmann i Sony Corporation of America przeciwko Impala.

Skarga wniesiona w dniu 25 czerwca 2008 r. — Melli Bank przeciwko Radzie**(Sprawa T-246/08)**

(2008/C 197/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Melli Bank plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przewodniczący: R. Gordon, QC, J. Stratford, Barrister, R. Gwynne i T. Din, Solicitors)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności sekcji B pkt 4 załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu w zakresie, w jakim dotyczy on Melli Bank plc;
- wydanie takich decyzji lub zastosowanie takich środków, jakie wydają się w tych okolicznościach słuszne i właściwe;
- obciążenia Rady poniesionymi przez bank kosztami postępowania w sprawie niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca w niniejszej sprawie wnosi o stwierdzenie nieważności części decyzji Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. ⁽¹⁾ w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu ⁽²⁾ w zakresie, w jakim skarżąca została dołączona do wykazu osób fizycznych i prawnych, podmiotów oraz organów, których środki i zasoby gospodarcze zostały na podstawie tego przepisu zamrożone.

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności sekcji B pkt 4 załącznika do decyzji Rady w zakresie jej dotyczącym z przyczyn, które są sprzeczne z prawem pod dwoma względami.

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja jest nieproporcjonalna ze względu na to, iż zamrożenie jej środków i zasobów gospodarczych i) jest pozbawione racjonalnego związku z zapobieganiem rozprzestrzenianiu materiałów jądrowych lub z jego finansowaniem ii) nie jest najmniej ograniczającym środkiem nadzoru nad skarżącą lub najmniej ograniczającym środkiem, którego celem jest zapobieganie finansowaniu rozprzestrzeniania materiałów jądrowych.